

CSIKI LAPOK

POLITIKAI HETILAP

ÉS CSIKVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: Györgyakab Márton könyvkereskedése, hová a lap szellemi részét illető minden közlemény, valamint hirdetések s előfizetési díjak is küldendők.</p>	<p>Megjelenik a lap Minden Szerdán. Kéziratok nem adatnak vissza.</p>	<p>FELTÉRŐ SZERKESZTŐ: Dr. FEJÉR ANTAL, GyVMD.</p>	<p>Nyitlertéri cikkek soronként 20 kr-ért közöltetnek. Egyes lap ára 10 kr.</p>	<p>Előfizetési ár: Egész évre 4 frt. (Külföldre) 6 frt. Fél- évre 2 frt. Negyedévre 1 frt. Hirdetési díjak a legolcsóbban számítatnak</p>
---	--	---	--	---

Előfizetési felhívás.

Mióta lapunk nagyobb alakjában s dúsabb tartalommal jelenik meg egy egész tél esztendő telt el, mely idő alatt a tisztelt olvasó közönség meggyőződhetett arról, hogy egész odaadással igyekeztünk megfelelni azon programnak, melyet első számunkban közre adtunk s hogy annak értelmében teljes önzetlenséggel szolgáltunk a közérdeknek. Hogy ezt jövőre nézve is még nagyobb mértékben tehesük, kérjük a közönség szives támogatását s a „Csiki Lapok“ 1899-ik év 3-ik évfolyamára előfizetést nyitunk az eddigi előfizetési árak mellett:

- Egész évre . . . 8 korona (4 frt.)
- Félévre . . . . . 4 korona (2 frt.)
- Negyedévre . . . 2 korona (1 frt.)
- Külföldre : 12 korona (6 frt.)

Ugyanezen alkalommal tisztelettel felkérjük azokat, kik az előfizetési díjakkal hátrálékban vannak, hogy a hátrálékos összegeket kiadóhivatalunkhoz (Györgyakab Márton könyvkereskedése) beküldeni s visszakerüljenek.

A „Csiki Lapok“ szerkesztősége és kiadóhivatala.

Dákó-Románia a Székelyföldön.

E czímen lapunk 25-ik számában két székelyföldi gör. kath. papnak az Unireában megjelent az állami segélyre vonatkozó nyilatkozatára történt reflexió.

Örömlünkre szolgál, hogy az egyik érdekelt, Sándor János csik-szentgyörgyi

gör. kath. lelkész hevesen tiltakozik az ott reá rótt vádak ellen s ezért szívesen adunk alább tért sorainak.

Meg fog azonban bocsátani, ha mi is kijelentjük, hogy ama cikk nem egészen alaptalanul emeli fel szavát, ha nem is teljesen az ő, de mindenesetre Boér Arthur kászoni gör. kath. lelkész cikke ellen, mely igazán valóságos harci riadó, a mely magasztos volna, ha nem lenne oly nevetséges. Közöljük ezen cikket is alább megbízható magyar fordításban azzal, hogy a hirhedett „Tribuna“ ez idei 123-iki számában csaknem az egészet ritkított betűkkel adta ki. Még egyszer tehát, Sándor János ur nagyon helyesen teszi, hogy csak saját személyében beszél, mert lehetséges, hogy az ő közleményét „Székelyföldi“ a maga tulbuzgóságában csakugyan félre magyarázta, de már a Boér Arthur tollából kikérült s alább hozott „Állami segély és a székelyföldi papság“ című cikket félreérteni nem lehet. Ahhoz nem kell commentár.

Ime tehát először Sándor János csik-szentgyörgyi gör. kath. lelkész hozánk beküldött, hazafias elismerésre méltó nyilatkozata:

Dákó-Románia a Székelyföldön.

Ezen lapok 25. számában a fennebbi czim alatt napvilágot látott sorokra akarván felelni, tisztelettel kérem a t. szerkesztő urat, szíveskedjék védekezésemre becses lapjában azon helyen engedni teret, melyen saját személyem és reputációm megtámadva volt.

Székelyföldi, — tehát nem siculus, hanem székelyföldi lakos — a gör. kath. papság,

mint székely papoknak (sic) szegény és sanyaru helyzete felett jajgatván, ezeket a magyar hazának mint létfontartó államnak hűségesei fiai és békés polgárai gyanánt tekintik, de zokogó lelkével megbotránkozik, hogy találkozik két papocska, kik az „Unirea“ tükrébe szeretvén bepillantani, az általa mutatott tűzhelyen készült gombóc falatok után epekednek.

Ha saját személyem nem volna érintve, legfőleg elmosolyodnám eme sovány dühöngés fölött s számot vetve az ily fajta galád és méltatlan támadásokkal, csak szánni kezdeném a szerencsétlen igazgatót, ki medvét lát ott, hol a mókusnak még árnyékát sem látja a figyelmes kutató.

Nem akarván másik paptársam ügyébe avatkozni, csak azt jelentem ki, hogy Székelyföldi nem eléggé jellemezhetőleg engemet úgy törekszik bemutatni, mint a ki az ősi Csikvármegyét Dákó Romániának hirdetem, vallom és ismerem.

Meg is mondja miért: mert tiltakoztam saját anyagi helyzetem javítása fölött, mert tiltakoztam az ellen, hogy a magas kormány által nyújtott fizetés-segély ellenében magyar nyelven irt nyugtát adjunk.

No, ha ez igaz volna is, ugyan mondja meg az a jó Székelyföldi honpolgár, hol látja itt azt a nagy garral hirdetett Dákó Romániát? Tisztességes ember, ki józanul tud gondolkozni, a nyelvnek nemzeties használatából nem volna képes azt az ugynevezett Dákó Romániát vagy más hasonlót elzárni a szemét levonni: ezt csak Székelyföldi ur erőszakolt és roszakaratu véleménye teheti.

De hátha nyiltan kimondom, hogy Székelyföldinek ezen állítása személyemet illetőleg merő koholmány, mit szólna hozzá Székelyföldi uram? Pedig így áll a dolog. Tessék csak bebizonyítani, hogy én a magyar nyelven irt nyugtát ellen tiltakoztam és hogy tiltakoztam saját anyagi helyzetemnek a magas kormány által kiltatásba helyeztet javítása ellen! Ezt beigazolni soha sem fogja tudni, de épen

ellenkezőleg bebizonyítható, hogy a mult évben is, a mikor magyarnyelvű nyugtát nem kívántak, én azt magyarul írva küldöttem az illetékes helyre.

Tessék utánna járni s meg fog győződni. Vegye tudomásul tehát tisztelt cikkreó ur, hogy félre volt vezetve s állítását rossz információkra építette fel.

Czikkező urnak vérig futó sérelmei közé tartozik, hogy én Balázsfalvára irt levelemben főhatóságom akarata előtt meghajlok és hogy kifejezést adtam annak, s hogy híveink között a nemzeti érzelem ápolása és fentartásáról is szólottam volna.

Az első feltevés áll, a második moró habozás és félreértésnek a szüleménye. Ezt cikkező urnak megmagyarázom, remélvén, hogy lethargikus állapotában is megérti, a mi kézzel fogható.

En, bizonyos előzmények után, mikor egyik paptársam a székelyföldi gör. kath. papokra történt hivatkozással azt állította, hogy a jelen állapotok között, mi sem fogadjuk el az államsegélyt, azt irtam az „Unireának“, hogy ez nem áll, sőt igen is visszautasítottam emez állítását a reánk hivatkozó kollégának és kijelentettem, hogy igen is szívesen elfogadjuk az államsegélyt, hozzá adván, hogy a dolgok mostani stádiumában az egyházi főhatóság akaratától mint papok el nem térhetünk, hanem várakoznunk kell a főhatóság határozott nyilatkozatára.

Hát ebben látja-e tisztelt Székelyföldi ur a Dákó Románia félelmetes fejét? Ha a róm. kath. pap államsegélyre van utalva s ezen ügyben püspökének aggodalmái, jobban mondvá várakozásra intő véleményei vannak, mit tehetne ezen külföldben hazafias lelkiú pap?

Ha püspöke véleményére várakozik Dákó Román lesz-e, avagy megszűnik-e jó hazafi lenni? Korántsem. Ó hazaszeretetének lángoló hevével fog várakozni tudni, valameddig püspökének döntő nyilatkozata megérkezik. Ezt kívánja, ezt követeli az egyházi törvény, mely

A „CSIKI LAPOK“ TÁRCZÁJA.

Báthory Endre bibornok és erdélyi fejedelem.

— Irta: Dr. Balló István. —
(Folytatás.)

Náprági és Bocskai a mint Prágába értek, azonnal hozzáfogtak a tárgyaláshoz s 1599. ápr. 6-án létre jött a szerződés, mely szerint Zeigmond Erdély helyett Trebischt vagy Leutomiacht nyeri s Erdély kormányát Miksa főherceg veszi át. De ekkor az erdélyi ügyek nagyot változtak.

A bibornokot Zeigmond levele gondolkodóvá tette. Tanácskozott Zamojskival és a lengyel királlyal s úgy látszik, ezek tanácsára elhatározta magát az utra. Kereskedőnek öltözve utra kelt s február 18-án Kolozsvárra ért. De eltávozás előtt Rudolfnak levelet irt, melyben okát adja hazatérésének: rokona a fejedelem meghívására jó Erdélybe, ő volt az, ki a királlyal való szövetségnek iparkodott megnyerni a fejedelmet s most, midőn a hasa javáról van szó, megragadja a kedvező alkalmat. Alig értesült a fejedelem Endre megérkezéséről Sennyey Pongrádot azonnal üdvözlésére küldötte s ő maga is Szebenből, hol tartózkodott Medgyesre sietett, hol a bibornokkal találkozott. A viszontlátás nagyon szíves volt; Zeigmond igazi bűnbánatot mutatott s kérte rokanát, hogy feledjen el mindent. Szegény Endre nem is sejtette, mi vár rá a közel jövőben.

Szamosközy aszerint, ki mint egykor nagy hitelt érdemelt, a fejedelem már Bocskalék elküldése alkalmával elhatározta, hogy a trónról lemond. A március 21-i medgyesi országgyűlésen, melyen a város hadaival rakta meg s mely az Endrére és Istvánra vonatkozó végzéseket törölte, lemond a fejedelemségről. Endre hiába kérte,

nem használt semmit, végre is kénytelen volt a fejedelemséget elfogadni, melyért Zeigmond évi 24 ezer frtot és uradalmakat kapott. Március 28-án az új fejedelem letette az esküt s a rendeket is felvette. E lépésével Zeigmond — mondja az egykoru Szamosközy — a császárt, Erdély rendjeit s végre saját követelt gyálasatos gonoszúsággal játszott ki. Szomorú dolog, hogy a fejedelem könnyelműségének Endre adta meg az árát.

Az új fejedelem mindjárt rendezte a birtokügyeket a boldogtalan fejedelmével, kit hajlandó lett volna el is venni, de kísérletei nem sikerültek s Mária Krixtierna megtörve anyai szenvedésétől távozott az országból. Nyár derekán Zeigmond is Lengyelországba ment, itt hagyván áldozatul rokonát.

Az új fejedelem érezte kényes helyzetét s iparkodott magát biztosítani. Kár, hogy megfelelő emberismerettel nem bírt. Első dolga volt, hogy a magyar királlyal tisztassa ügyét. Miután Bocskaiék értesítették, hogy Rudolf király nem hajlandó elismerni őt, levelet irt, melyben trónra lépésének okait sorolta fel. Kösbénjárásra kérte fel a lengyel királyt is, aki irt is érdeklőben Rudolfnak, sőt még a portát is felkérte. A lengyel király közvetítésével Moldvával is jó viszonyba lépett, sőt a fejedelem Jeremiás leányát mostoha testvérének, Ifju Jánosnak el is jegyeztette. Ravaszdy Györgyöt és Haller Gábot pedig Mihály havasalföldi vajdához küldötte s ez az esküt le is tette. Hasonló sikerrel járt a törökhöz küldött követtség is, a szultán elismerte Endrét s neki oltalmat ígért. A bibornoknak nem kevesebb járt eszében, mint hogy kis hazája függetlenségét a két nagy hatalmasság a magyar király és a török szultán közt megassilárdítsa. Nem is gondolta, hogy már javában ássák alája a vermet.

A prágai udvar kezdetül fogva ellenséges magatartást tanusított Erdélylyel szemben. Az

uralkodó méltóságának megsértését látták abban hogy Zeigmond Endrére ruhásta a fejedelemséget s csak az alkalmat keresték, hogy Endrét megfoszthassák trónjától. Az alkalmas eszköz is megvolt Mihály havasalföldi vajdában. Ennek követeli egymást érték a királynál s júliusban szorosabb szövetség jött létre Rudolf és Mihály közt. Ezzel sem elégedett meg a király, hanem Erdély rendjeit az ő hűségére való visszatérésre szólította fel s a székelyeknek régi szabadságukat ígérte meg.

Igy szótték a háborút Endre ellen. Az aknamunkát rövid időre félbeszakította Malaspina sz. severini püspök, kit a pápa azért küldött, hogy a bibornok-fejedelem és a magyar király közt békét eszközöljön ki. Ennek eredménye az volt, hogy Endre előbb Bogáthy Miklóst, utóbb Kakas Istvánt küldötte Prágába szept. 14-én. A udvar most már nyiltan nem mert fellépni, hanem a legnagyobb titokban folytatta a összeköttetést. A követek legtöbbször csak szóbeli üzenettel jártak. Mihály vajda ajánlkozott Endre megbuktatására s Rudolf okt. 6-án azt írta a vajdának, hogy állandó támogatásra számíthat, akármik történjék. Egyuttal az udvari tanács javaslására a pénzübeli segély sem maradt el. Mihály tehát megkapván a szó- és pénzübeli bízást, gyorsan határozott. Hadaít, melyekben sok eszékely és magyar volt, gyorsan összegyűjtötte s az híresztelte, hogy Bulgária ellen akar hadjáratot indítani. Endre bibornok, miután követeli megnyugtató választást hoztak, maga is küldött hadi sereket. A vajda erre Ploest előtt megenküdötte katonait s október 15-én megindult.

Endre bibornok, bár a vajda útkára már előbb értesítette Mihály asándokáról, készenlőten volt, még hadait is elbocsátotta s mig Mihály utban volt, ő s az alatt Boldissár bátyja emlékérel gondoskodott. Mihály már 18-án átlépve a Bodossorosot Bodolánál állott s innen a régi szabadság ígéréstől felkelésre szólította a székelységet.

Megjött tehát a prágai intrika vak esküse. Háromszék, Csik és Gyergyó tömegesen kelt fel, leronták a várhegyi várat s mintegy eseren állottak a vajda sászlói alá.

Gyulafehérvárt eszalatt országgyűlés volt. Okt. 21-én jött a híre s Mihály beütésének. Endre rögtön intézkedett hadai felállítására. Malaspina pedig Csajthi Izsáktól a vajdának levelet küldött, melyben visszatérésre szólítja fel. A vajdát Sárkánynál Brassó és Fogaras közt találta a követ, s kijelentette, hogy a császárt parancsából jön s utját folytatta. Endre bibornok eszalatt Szeben alá vonta összes hadseregét, melynek számát 5—9000-re teszik. Okt. 27-én. már a vajda is megérkezett ide. Malaspina hiába kísérte meg mindent Mihállyal, ez hajthatatlan maradt, sőt hogy sereget jobban összehívassa, e napra fegyverszünetet kötött.

Fegyvernek kellett tehát a kérdést eldönteni. Malaspina okt. 28-án még egy utolsó kísérletet tett, de hiába. Mind a két sereg ostarandóba állott. Az erdélyi had, mely Szebenből keletre Szent-Erzsébet-felé volt, a Szeben folyó jobb partján hármass ostarandót képezett. A bibornoknak hiába ajánlották, hogy ne vegyen részt a harcban. „Most midőn a sereg vesérének ismerem magam, nem akarok megasóknai s an enyéim árulója lenni“, mondá. Bibornoki ruháját akárlát mentével oserléte fel, a ójsóttel paripáján, mint egy hadisten foglalt helyet a sereg sémétől balra egy emelkedett helyen, hol „A“ betűvel hímszett szülő lengéit. Az oláh sereg, mely két annyimál is több volt, mint az erdélyi, szintén három ostarandóval képezett. Az útközet reggel 9 órakor kezdődött s délután 4 óráig tartott. A vajda seregei kétszer futamodtak meg, de az erdélyi had nem tudta ennek előnyeit felhasználni. A ostarandóban Kornis Gáspár az erdélyi fővezér elfogatta magát. Az útközet eldöntetlen maradt, de az erdélyi had egy része elszéledt, a másik a táborban

az alapszót főpapjai iránt odaadás és kellő tiszteletről kötelezi.

És ha mi legfőbb előjárónk akarata előtt meghajlunk, ha reá várakozunk, véleményét, nyilatkozatát meghallgatni szeretjük, miért és hogyan nevezhetnek Dákó Románoknak? Ezt csak az elfogult ész mondhatja, nem tudván, hogy egy papnak, ha köteles hazáját szeretni, kötelessége előjárót is szeretni, tisztelni s annak akarata előtt meghajolni.

Mi a második és előbb említett feltevést illeti, t. i. a nemzeti érzelmek fejlesztését és ápolását hivatkozva, vagy hogy erre is hivatkozott volna, az Székelyföldi urnak megbocsáthatatlan tévedése. Én az „Unirea” ezt irtam: „hívünk, ha nem is beszélnek nyelvüket, mégis vallásukat és egyházunk rítusát ideig megőrizték.” Ezt pedig irtam, hogy bizonyítéka legyen annak, hogy hazafias kötelességeink teljesítése mellett papi kötelemeink teljesítéséről sem feledkeztem meg.

Ez még csak nem képezheti, nem teheti azt a Dákó Romániát, mely Székelyföldi ur nyárába oly hirtelenséggel megfogant?

A mi most már a hivatott cikk több részét illeti, azokhoz nem szólok hozzá, legalább is ez alkalommal nem, mivel nem érdeklik privát személyemet, de legyen szabad cikkíró ur előtt kijelentem, hogy az a hivatali hatalommal való visszaélés, melyet felemlít, nem tartozik hozzá, hanem majd a felsőbb hatóság fogja elbírálni, addig fegyvert követve ellenem belőle legyenyhébb szólna is, nem jellemes emberhez illő dolog.

Végezetre hivatkozhatnám Csikvármegye nagyobb számú intelligenciájára is, kik engem és működésemet mindannyian ismerik. Ezek mindenike előtt kitudtam vivni a nekem jutott tiszteletet, pedig ez meg nem történetelt, ha haza ellenes agitációkkal a dákó-románizmus felé hajlottam volna.

Ne keseregjen tehát kelves Székelyföldi ur, hogy két papocskát a többi gör. kath. papságtól elütöleg Dákó Romániát akar. hanem sziveskedjék engem is azokhoz az elismert hazaszerető papokhoz sorozni, kiknek ugy a hazára, mint az államsegélyre is nélkülözhetlen szükségük van.

Csillapodjék le s győződjék meg, hogy mikor nyíltam kijelentem, hogy „én gör. kath. román vagyok,” akkor még nem mondom, hogy hazámat nem szeretem. Szeretem én azt jobban mint ön s jobban, mint sok más azok közül, kik nagy szájjal vallják magukat hazafias magyaroknak.

Ha ezen soraimat tudomásul vette, ugy helyes, különben nem fogok törődni az ön kesergő jujgatásával.

Sándor János,
csikvármegyei gör. kath. pap.

Boér Ártur kászoni gör. kath. lelkésznek a Balázsfalván megjelenő „Unirea” idei 24-ik

számában közölt levele magyar nyelven a következőképen hangzik:

„Állami segély és a székelyföldi papság.”
Székelyföld, jun. 5.

„Tisztelt Szerkesztőség!”

Engedelmet kérek, hogy én is nyilvánítom néhány szóban véleményemet azon közleményhez, melyet „egy székely” a „Magyar Polgárban” közreadott, és a melyről az „Unirea” is 22. számában megemlékezik, hogy reflektáljak arra a mi az állami segélyt illeti:

Első sorban is nem képzelhetem t. szerkesztőség, hogy azon „székely” ur hol vehette bátorságát, hogy a székely papság nevében írjon és kérde: minő joggal tette ezt és a székelyföldről hány testvértől volt megbizva, hogy helyettük szóljon? Én részemről nem adtam megbízást senkinek, és ha nem csatlakozom meggyőződésben, a háromszéki esperesi körből egy pap sem adott.

Azért tehát egész joggal vonható felelőségre azon „Székely” ur szégyenletes és gyámoltalan cselekvényéért. A testvér papság a székelyföldön, valójában egy sem csatlakozik azon méltatlan „Székelyhez”, ki nem szegyelte fölemelni hangját és gyalázni minket mindnyájunkat és hidegség és megvetéssel kellene elfordulnunk azon méltatlantól, kit kár, hogy a jó Isten emberi formával fölékesített.

Ébredjünk testvérek, és adjuk bizonyítékát, hogy mi is tudatában vagyunk szent hivatásunknak, mi is fölkaroljuk melegség- és szeretettel anyaszentegyházunkat, mi is lelkesülünk tudunk a szent ideálokért, melynek egyenesen kellene mindnyájunkat gondolat- és érzületben. Így van testvérek, **mi székelyek, kik annyi évtizeden át, itt az idegenek közepette roppant nyomorúságos körülmények között a honfi társaink részéről, nem hátráltunk soha meg, sőt mindig kitarítottunk tisztelet- és becsülettel, teljesítvén szent hivatásunkat, mint valami hitküldöttek (missionariusok) körülvéve a hienaktól, kik táplálkoztak volna vérünkkel is, ha tudtak volna, mutassuk meg, hogy most is át vagyunk hatva szolgálattunk szentsége által. És kérdem, hogy mi lehet hatalmasabb bizonyíték a mi anyaszentegyházunkhoz való ragaszkodáshoz, a mi jó érseki szentszékünkhez, mintha — noha távol vagyunk is — egy hánykódó tenger közepében és körülvéve irtozatos viharoktól, mégis rendületlenül és erősen állunk? Könnyű volt Péternek nem vétkezni, lévén mindig Jézus társaságában, hallván mindig a jó szót és látván a jó példát, de nehéz a szakadárak központján lenni, megfosztva minden jó példától, és ezzel szemben erélyesnek lenni!**

Azért azonban mindig szeretettel és ragaszkodással voltunk s fogunk is lenni anyaszentegyházunkhoz és szeretettel a mi jó érsekünk-

höz, és most azon nehéz megpróbáltatások idejében is ily érzelemmel vagyunk. Ugy, Krisztusban testvérek, fogjunk mi is kezét a Székelyföldön, román szívvel érezzünk és mutassuk meg, hogy most is — mint mindig — ver szívünk drága anyánkért, ki táplált minket és táplál most is, és nemzetünkért, melynek kiegészítő része vagyunk. Nekünk alkalom adatott megismerni a kormány politikájának czélját, mely kecséget és elnyomja gyökereiben egyházi és nemzeti életünket. A nyomorúságok fellege elszórt és tisztán látjuk, hogy ma, a kik hivatva volnának, hogy gondoskodjanak e hazában minden népnek boldogságáról, csak hirdetik egyházunknak a békét és nyugalmat, de szemébe mondjuk, hogy egészen loigáznai akarnak. És az ok eszközei a pénz, melyre a mi nyomorúságos helyzetünkben nagyon rászorultunk. No de ne feledjük, hogy ez a pénz olyan mint a paradicsomi gyümölcs, ugy mutatkozik, hogy sokat hoz nekünk, de a valóságban egészen megsemmisíteni, a sátán rabjaivá tenni óhajt. Egy rossz lépés és veszve vagyunk, legyőzötven egyszer, semmit sem remélhetünk többet. De nem fogjuk megtenni azon lépést, nem fogjuk hagyni, hogy legyőzöttünk! Nem Istennünkre nem, a mi román egyházunk egyszer sem volt oly erős, mint most. Csak egy esetben vesztethetné küzdelmét: ha lehagoltan önmagát megülné. De ezen örömet ellenségeink nem fogják megérni!

A román gör. kath. papság átván hatva a szent lelkesültségtől és hivatásának tudatában van a veszélynek óráiban. Meg vagyunk győződve ezen kényes ügygyel szemben az eleven érdeklődésről.

Jöjjünk össze rövid időn, mert a győzelem feltétele az, hogy mindnyájan, kik nem óhajtkák fölfordítani egyházi és nemzeti életünk alapját, egyesüljenek egy zászló alatt, melynek vívója a mi gör. kath. egyházunk koronázott feje.

Azért tehát Krisztusban szeretett testvérek! a mi szent ügyünkben sorakozzunk mindnyájan különbség nélkül a harcra, egyesítsük edzett erőinket a mi nagyjaink erejével, hogy a nagy harcban biztosítsuk győzelmünket.

És ha egyesítjük minden erőinket, ha minden gör. kath. román papban egy derék vitéz találhatik a mi egyházunk és nemzetünk ügyének védelmére, akkor egyházunk győzni fog, egyházunk függetlensége és ebben tisztelete, a mi papjaink tekintélye és népünk boldogsága biztosítva van. A Jézus nevében hivatva vagyunk mindnyájan mi is székelyek, hogy gyűljünk azon zászló alá, mely csak egyedül vezérelhet a szabaduláshoz. Ha Isten velünk, ki ellentünk!

Boér Ártur,
kászoni gör. kath. lelkész.

Az iparos tanonc iskola.

(Az iskola múlt éve, évről vizsgák, tanonc munkakiállítás, iskolai ünnepély.)

Csik-Szereda, jun. 30.

A helybeli iparos tanonc iskolának az elmúlt tanév elején nyitott meg a második osztálya, ennek folytán a tanerők száma is szaporodott, s így a növendékek a múlt tanévben már három osztályban öt tanerő által oktatattak.

Beiratkozott az iskolába összesen 73 növendék, kik közül az előkészítő osztályra esett 30, az I. osztályra 21 és a II. osztályra 22 növendék. Az év folytán felszabadult az előkészítő osztályból 1, az I. osztályból 4 és a II. osztályból 7 növendék, betegség miatt az iskolát elhagyta 2, egyéb ok miatt 4 növendék, s így tanév végén volt 55 növendék.

Mint nevezetesebb, előnyös változást jelenthetjük, hogy a múlt iskolai évben a tantárgyak közé a hittan is felvétellett és a növendékek hetenként 1 órában ebből a fontos tárgyból is oktatást nyertek és az őszi és tavaszi időszakban a délutáni isteni tiszteleteket is látogatták.

Az évről vizsgák a múlt hó 25. és 29. napján folytak le teljesen megnyugtató eredménnyel.

Junius hó 29-én megtartották a szokásos tanonc munkakiállítás. Kiállított 30 növendék összesen 44 darab munkát, még pedig a cipész ipar köréből 5 növendék 5 darabot, a csizmadia ipar köréből 4 növendék 4 darabot, a lakatos ipar köréből 3 növendék 3 darabot, az asztalos ipar köréből 4 növendék 7 darabot, a bádigos ipar köréből 1 növendék 9 darabot, a kerekas ipar köréből 1 növendék 1 darabot, a kovács ipar köréből 4 növendék 7 darabot, a szücs ipar köréből 1 növendék 1 darabot, a szabó ipar köréből 4 növendék 4 darabot, a hentes ipar köréből 2 növendék 2 darabot.

A kiállított tanonc munkákat az ipartestület tagjai közül alakított bizottság bírálta meg s a bírálat alapján első díjat állapított meg 9 növendéknek, második díjat 18 növendéknek, harmadik díjat 3 növendéknek.

Junius 29-én délelőtt a II. osztályosok vizsgája után az összes növendékek a tantestület vezetése alatt hála-ado isteni tiszteletről a helybeli gör. kath. templomban vonultak.

Ugyanazon napon délután az állami elemi iskola csinosan feldíszített emeleti I. termében tartották meg az iskolai ünnepélyt, melyet a növendékek által előadott „Himnusz” vezettet be. Erre Mihály György szavalt a „Magyar Zászló” című költeményt. Azután Péter András második osztályos növendék mondott Magyarországi térképe előtt csinos alkalmi beszédet, melyért a hallgatóság capsokkal jutalmazta az ügyes tanoncot. A növendékek közül még szavaltak Péter Ignác I. osztályos, Bálint József és Baritz Ferencz II. osztályos növendékek, kik közül utóbbi a „Magyarok Istene” című költeményt lelkesen és talpra esetten adta elő. Közben Lakatos Mihály igazgató intézett a növendékekhez lendületes, hazafias beszédet, melyre a növendékek elénekeltek a Fothi dalt s záradékul a „Himnusz” második versszakát.

Az ünnepély után következett az érdekes sorozat felolvasása és a jutalmak kiosztása. Jó magaviseletért és szorgalomért pénzt jutalmat nyertek:

Baritz Ferencz kereskedő tanonc 3 koronát. Csáka Béla mészáros tanonc, Nagy Gábor szabó tanonc, Péter Ignác csizmadia tanonc, Bálint József szücs tanonc, Salamon János lakatos tanonc, Torday Albert borbély tanonc, Czerják Gyula kárpitós tanonc 1—1 koronát.

Könyvjutalmat kaptak: A II-ik osztályból: Baritz Ferencz, Bálint József, Csáka Béla, Incze István, Nagy Gábor, Péter András; az I. osztályból: Mihály György, Péter Ignác, Veres István, az előkészítő osztályból: Andrá Péter, Farkas Károly, Jakab János és Miklós András.

A tanonc munkákért első díjat (3 korona) nyertek: Lőrincz János asztalos, György Sándor szabó, Kósa Antal csizmadia, Vitos Lajos asztalos, László Péter lakatos, Incze István lakatos, Lajos Elek cipész, Péter András csizmadia és Gegő József kovács tanoncok; II. díjat (2 korona) nyertek: György János cipész, Botár Bálint timár, Jakab János bádigos, Nagy István laka-

maradt, azonban éjjel menekült. Így maradt Mihály a csatáért ura, melyet 6—7000 ezer harcoss hűlájá fedett s lett győztes ott, a hol tulajdonképen őt verték meg.

A bibornok még délután elhagyta a csatát, melyen már majdnem diadalmaskodtak hadai. Az volt a sajnálat, hogy Moldván át Lengyelországba menjen s onnan hozzon segítséget trónja visszafoglalására. Kínéről tanácsára és sajtát vezetőre Udvarhelynek vette útját. Itt a környékbeli nemesek közül sokan csatlakoztak hozzá, de ő nagy részüket visszahagyta s csak mintegy 104 főre menő csapatral indult végzetes útjára. Utközben a Hargita egyik szép völgyében piheneli telepedett le a bújdosó csapat. A bibornok fejedelem egy katona köpenyére ült le s miközben étellel, itallal kínálta kísérőit, e jószágokra fakadt: „Valamint a mi Megváltónk, midőn magát engesztelő áldozatul a halálra szentelte és utolsó vacsoráját költötte el tanítványával, egy szidőtől elárultatott: ugy én is, mivel az árulók és szökények mindnyájunkat e végső veszedelembe döntöttek, romlásomnak talán e végső és utolsó ünnepélyes lakomájában veletek együtt veszek részt s mintegy halotti torát tartom saját magamnak és hazámnak.”

Másnap okt. 31-én este fel már meg volt támadva a fejedelem. Mihály vajda ugyanis a fejedelem üldözését rendelte s a csikiak rézint e birre, rézint Ördög Balassa és társai lázítására tömegesen mintegy 800-an keltek fel a Szentdomokoson túl ellátták az utat. A fejedelem kísérelől vitézül védtek magukat, de e túlnyomó erő leverte őket, a kik megmaradtak, menekültek; ezek egyikét Fekete Istvánt, ki súlyos sebeket kapott, a bibornok takargatta be fagyalakkal s ezzel időt vesztett. Csak Mikó Miklós maradt a fejedelem mellett. Kötten aszaladt tovább s elcsigázta a sáradástól értek a Pásztorbükkrö egy pásztoroknyához. Endre italt kért a pásztoról

s a sávóval kínálta meg, melyet Endre jóízűen fogyasztott el s a pázstort vizért köldötte. De Ördög Balassa emberei ráakadtak s a szerencsétlen elárulta urát. Endre egy korhast fatörzse hajtott a fejét, Mikó örködött, mikor egyszerre fel hangzott az üldözők lárámája. Ezalatt kisütött a hold s a menekülés lehetetlenné vált. Mikó ura rendelkezésre a székelyek elé ment, hogy alkudozzék velök, de ezek hallani sem akartak róla s az ifjut összevagdalták. Ezalatt Ördög Balassa három társával megtámadta a fejedelmet, ki hősiességgel védte magát s a felhangzó szitkok mutatták, hogy ért a kardforgatásos. De Ördög orvul támadott s a bibornok fejére hatalmas csapást mért, mely a balzsame fölött talált. Endre jai nélkül össze roskadt: még élt, midőn gyűrűs ujját levágták s a halálkónak fejt vették. Társai közül Béli János Pál fával, Boer Tamás és Imre testvérek, fegyverhordozója Romány, László Imre, Nagy Ferencz, Karásonyi Mihály s még sokan szintén halálukat lelték. Csak Csomortani és Fekete menekültek meg a szörnyű küzdelemből

Ez lett vége annak a férfúnak, kinek jószágát, szelidségét és megnyerő modorát nem győzték magasztalni. Gyilkosai levágták fejt Mihály vajdához vitték, Malaspina a főt lefestette és a képet Rudolfnak küldte. A vajda asután felkerestette a holttestét, melyet 16 nap múlva is sötétlenül találtak a Gyulafehérvárra vitetvén ünnepélyesen eltemették. A megölt a bibornok kincsei egy része a Székelyföldön maradt; egyik kasulája Szentdomokoson, a másik Csik-Karozfalván még a múlt században megvolt a egyház birtokában, melyre e keresztye, mely előbbi különösen művészi értéknél fogva becses, ma is megvan a karaszalvi plebánian, kardja a csikszenttamási Bogáthy család birtokában van.

De a gyilkosokat elérte Isten büntető keze. A hűségő Mihály vajdát 1601. aug. 19-én Bástá tábornok katonai vagdalták össze a tordai tábor-

ban. Csik-Szentdomokos határán három nemzetekig nem adott természet a föld „mely megnyitotta száját és magába fogadta a testvér vért”. (Gen. cap. I.) A közeg Felcsikkal együtt hetenkint három napi bójtre ítéltetett. Mihály vajda ugyan 1599. nov. 28-án visszaadta a székelység annyira óhajtott régi szabadságát, de az 1600. okt. 28-án tartott léczfalvi országgyűlés megsemmisítette a vajda adományát s így a székelység ismét a régi jobbágyokba került vissza.

Ez volt tehát a legborzasztóbb kitérés a székelység hosszú küzdelmeinek. A mit mások vétezték, azért egy ártatlan ember szenvedett martirhalált a még az a vigasztaló sem lehetett kinálalában, hogy a székely népet étetével váltta meg a szolgaságtól. Sőt halála egy oly kornak kezdete, melyben Bástá hóhérolása végső veszedelmbe juttatta a szerencsétlen népet.

Egyszerű fakeroszt jelöli századok óta a bibornok fejedelem martir halálának helyét. Évenként Mindenszentek napján ezrek zarándokolnak oda, hogy búcsut nyerjenek. A helyet, hol 1599. okt. 31-én halálhőgés és fegyversaj hallatszott, most a jámbor hívők éneke tölti be. Kézváry László írja 1841-ben: „Nem lenne ez elszáraztult, ha Krisztály s más élő utódok, kik e vértanúnak közvetve jelen valának, egy kápolnácskát emelnének a fejedelmi sírnak tartott helyre, hol most semmit jelentő emlékejl áll... Kimélték e szent helyeket, melyeket a külföldi mérlelőidnyi prosi tájakkal cserélne, melyekért kardhoz nyulni is felmelegülne. S im jó hasámban elhagyatva áll, miutha ember soha nem járta volna.” Ez eszme ma a háromszáz éves évforduló alkalmával teatet öltött. Bizottság alakult a Bátor-kápolna építésére s ha Isten segíti, rövid időn állandó emléke jelöli meg a vértanú bibornok fejedelem szörnyű halálának helyét s leaz kegyeletos emléke a kiengesztelés munkájának.

(Vége.)

tos, Péter Ignác csizmadia, Csató József szabó, Deáki Gyula cipész, Incze Vendel Vendel hentes, Gergely Bálint asztalos, Mihály György asztalos, Molnár Gyula kovács, Veres István csizmadia, Péter Antal cipész, Barta Ignác szabó, Bálint József szűcs, Péter Lajos kovács, Barta Gyula hentes, Nagy Gábor szabó tanoncok;

III. díjat (1 korona) nyertek: Székely Dénes kerekes, Kozma Lajos kovács és Kalamár Alajos cipész tanoncok. Jutalmul kiosztották 74 korona pénz és 10 korona 80 fillér értékű könyv.

A vizsgákon és az ünnepélyen résztvevő munkaadók meggyőződhetek, hogy tanonczaiknak csak előnyére válik az iskolába járás, s hogy a tanonczok ügyesedésének később ők maguk is hasznát fogják venni, éppen azért ezen szükségessé intézmény, az iparos tanoncziskola támogatását e helyről is figyelmükbe ajánljuk.

Szeredai élet.

A hét története.

Vasárnap délután erős elhatározással vettem kezembe a tollat, hogy dalt írjak a májálisról. Dalt, mely átjárja a lelket, megigézzé a szívet s van-e erre alkalmasabb medium, mint a tavasz s nyár poézisa, a májális. Itt a fenyvesek hazájában, hol oly ozon-dus a levegő, oly szédítően búska a Hargita, oly változó a napsugár, oly bűbajos még az unalom is, misztikus fényt kap egy-egy kis csekélység, mely a nagy város életében merő próza lenne. Egy májális: csemény. S legyen az bár júniusban vagy júliusban, mindig csak májális marad. E szobán van búvészet. Csókra, szerelemre született lény mindenféle. Kiknek dévaj kacagása kalárisként perog szaporán, kiknek szemében olykor sötét éjszaka pástortűze lobban, olykor delibábos róna buzavirága kéklük. Mert a májális vig. jókedvű, nemes. Fiataloké s vénké, szépeké s csunyáké, gazdagoké s szegényeké egyaránt. Itt az udvarlás csupán a szépség, a testi vagy lelki szépség kultusza. Emberekké leszünk mindnyájan altruistikus érzelmekkel. A nagyvilág hatalmas problémái eltörpülnek. Ki törődne most kiegyezéssel, Dreyfussal? Itt az árnyas fasorban analógia a fenyők között, mely búska önhittséggel, egészséges szervezettel törekszik fel a magasba, a felhők közé egyenest!

Nem hiába a nyár a nagyvárosi újságírók kirja. Élet ilyenkor csak itt van. S ez nem az, mit a fővárosi lapok furdóit leveleiben olvasunk a furdóvendégek létszámáról, a roppant drágaságról, a kosztrol, hanem az idylli kirándulások, a májálisok. Telen talán lendzéssel gondolunk e rusztikus mulatságokra, akkor parkettet, csokrokot, tánczrendeket, scyemruhát kívánunk, de a nyár, az egészen más. Akkor jó a deszka bódé, sőt a porond is egy pár száz cigánynyal, csak huzza minél tüzesebben, lekesebben a talp alá valót.

Nem voltam ott a keddi májálison, melyet Sándor Árpád s Lázár Miklós rendeztek, nem láttam azt a gyönyörű közönséget, nem azt a feszitelen, széles jó kedvet s mégis annak hatása alatt irok, arról irok. Zeng a fáma. Avagy kell-e közvetlen tapasztalat, hogy valaki e májálisról tudjon írni? Nem benne van-e már minden májális chablonja, az a rithmikus édes hablón abba a két szobán „reggelig tartott.” Reggelig a szabadban, a zsgódi furdón. Minden egyes szónak meg van a maga nagy jelentősége, értelme. Reggelig lenni kúnn a mostani hús éjszakán a zsgódi furdón, melynek még csak egy kis valamire való szobáckája sincs, hogy egy több tagból álló társaságot befogadjon, nem kiáltóbban hangoztatja-e a mulatság sikerét, mint száz riporter dicshymnusza? A többi azután, a mi hozzáfűződik, csak adjectum, jelző. Az ügyes rendezés, a tánczok, jelenlévő hölgyek névsora stb. mind csupán a szokásos bái s estélyi referádák cablonja. A májális és speciell ezen májális nem szorul arra. Az ő költészete nem a farsangi bálok fénykére, az ő költészete a dicse, nagy, örökzöld természet dicserete. Sándor Árpád s Lázár Miklós azon természetnek hódoltak s hódítottak emlékezetes, szépen sikerült májálisukkal.

Kugli megnyitás. Második száma az e heti szezonni életnek. Ad notam májális. Csakhogy nem a furdón, a fenyvesek árnyékában, hanem a kaszinó zárt udvarán. Vegyülül a régi kaszinó estélyeknek a nyári időszak májálisával. Kugli megnyitás csak titulus. A jó emlékü téli vacsorák törték ki most ily alakban nem kevesebb eredménnyel. Mert hiszen kugliani kugliának már régen. S miért ne lehetne találni máskor is sürűben ily titulus? A kaszinó ügyes, okos vezetősége bizonyára nem fog kifogni találatlanságából, hogy az egyetlen jövedelmet, a közönségnek pedig egy jó kedélyes estét szerezzen, a milyen volt a mostani is. Sokan voltak-e, nem-e? A telerkott udvar asztalain végig tekintvén, úgy találtuk, hogy sokan voltak, pedig lehet, hogy egy csomóba tömörülve, kicsiny számot tettek volna ki. De a ki látta azt a hamisítatlan jó kedvet, feszitelen mulatságot, az bizonyára nem igen számlálgatta a jelenlévőket, hanem egyszerűen konstata, hogy épen elegendő voltak, hogy az ember nagyon jól érezze magát. Kugliani ugyan nem kuglistak, s így talán a kugli meg sem nyitották, de tánczolni a kugli

terraszon tánczoltak s ez talán mégis helyettesítheti némileg a felavatást. Vagy ha úgy találják, hogy nem, meg kell ismételn!

Ujdonság. Dioráma. Nagy plakátok hirdetik, hogy a Szultán Lázár-féle házbán lehet látni délután 5 órától esti tízig a világ összes nevezetességeit, Franciaországot, Svédországot, Páris, Versailles, Afrikát stb. stb. a város lakosságához mérten 10-20 kr belépti díjért. Én nem tudom, mit mér a diorámas ur, de hogy jól mérni annyira bizonyos, mert még eddig alig-alig lehetett helyet kapni automatikusan berendezett panorámájában. Minthogy pedig vox populi, vox dei, mi is ráfogjuk, hogy az a bizonyos látványosság nagyon érdekes s méltó a megtekintésre.

KÜLÖNFÉLÉK.

A képviselőt választók névjegyzékének közszemlére való kitétele. A megyei központi választmány az országgyűlési képviselőt választók 1900 évi névjegyzékét össze állítván, mult hó 28 án tartott ülésében annak közszemlére való kitételét elrendelte. A névjegyzék városban a város, nagy községben a község házában, kis községben pedig a körjegyző székhelyén folyó hó 5 től megkezdődőleg 19 egymásután következő napokon reggeli 8 órától déli 12 óráig közszemlére ki lesznek téve, s azokból a délutáni órákban ugyanazon napon és napokon lemaólasok esközölhetők. A névjegyzék elleni felszólalások e hó 5-15-ig, s a felszólalásokra teendő észrevételek 16-25 ig terjedő időközben történhetnek. A felszólalások és azokra tett észrevételek ok'ratokkal felszerelten városban a tanácsos, nagy községben az előjáróság, s kis községben az illető körjegyzőhöz adandók be, kik azokat július 25-ig a központi választmányhoz beterjeszteni kötelesek lesznek. A névjegyzékbe való felvételre tehát a határidők megállapítva lévén, miudazok, kik arra jogosultsággal bírnak, a kellő lépéseket megtehetik.

Az erdélyi püspök bermautja. Szűkebb hazánk főpásztora gr. Majláth Gusztáv püspök ur bérmakörutját Háromszék megyében közelebről befejezte s miután Nagy-Szebenben az oltáregyesület új zászlóját ünnepélyesen felszentelte, visszatért székhelyére, Gyulafehérvárra, hol az egyházi rend szentségében fogja részvételni a hit tudományi tanfolyamot végzett és szabályszerű életkorukat betöltött papnövendékeket. Értesülésünk szerint Püspök ur ő méltósága még e hó második felében ismét meglátogatja Cs.-Somlyót, hol papjaival szentgyakorlatot tart, melyre a róm. kath. kántortanítók is be bivatnak.

Egyetemi estély. A csikmegyei egyetemi hallgatóknak augusztus elején tartandó estélyére javában folynak az előkészületek. A fenyvesek ígérkező estélyre, melyre a meghívók a napokban fognak kibocsáttani, ez uton előre is felhívjuk az érdeklődők figyelmét.

Népnépnepély. A helybeli korcsolya-egyesület folyó hó 16-án a csikszögödi furdón Népnépnepély cím alatt nyári mulatságot rendez. A korcsolya-egyesület rendező bizottságát már régtől fogva ismerjük s tudjuk, hogy az általa rendezett mulatságok igen érdekesek, élvezetesek és mindenek felett jól szoktak sikerülni. A most rendezendő mulatság azonban érdekességben mindenekelőttit felül fogja mulni, s már előre is részvétlünket nyilváníthatunk azok iránt, kik a mulatságban akadályozva lesznek részt venni. Mert mindenféle élvezetet nyújtó és mulattató tréfa, játék és bohóság, melyek a fenti czimen a közönség elé kerülnek, jelenalkalommal fel lesz öltelve. Lesz: Számár banderium, pózna mázolás, lepényevés, zsák-futás, szépségverseny, hosszú orruak és nagy orruak versenye, teke verseny, bor, sör és víz ivók versenye s mindezek koronájául: Számár verseny. Az alkonyat leszálltával, itt még soha nem látott díszes tüzi játék. Tündéri világítás s ennek fényénél a furdó különböző helyein zenebohócok és műdalosok produkciói. S mikor már mindezek élvezetében a látérzések kifáradtak, a nevető izmok elernyedtek, kezdődik a lábak művészetete: A táncz s tart kivilágos virradtig s ha úgy tetszik még tovább is. Ezen főbb vona'aiban előadott, de világért ki nem merített programhoz ha hozzá számítjuk a kitűnő ételeket és pompás italokat, felesleges fog minden további reklám mert seregestől fog tolnulni a publikum, hogy részt legyen a sok jobban.

Panaszt vettünk arról, hogy Tusnád-furdón a szobákat 120-150 frt hallatlan árért tartják a tulajdonosok és hogy sem napos, sem hetes szobákat adni nem akarnak. Ha e hir igaz, úgy jó lesz a szövetség intőzőinek olyképpen rendelkezni, hogy ezen állapot épen a furdó érdekében szűnjék meg.

Halálosas. Dr. Zakariás István csikszépvízi orvost és nejét súlyos csapás érte, 13 éves leánykájukat Elvirát f. hó 3-án kiragadta a kérélhetetlen halál szerető karjaik közül. Temetése f. hó 5-én d. u. 4 órakor lesz Csik-Szépvízen.

Péter-Pál napja és az apostalok szétoszlása. Két nevezetes ünnepe és illetve ünnepélye volt Csik-Somlyónak mult hó 29-én. Az utóbbi időben ugyanis e napon szokták a somlyói tanítézetek ajtaít bezárni és az ifjúságot nyári vakációra haza bocsátani, mióta a Sarlós-boldogasszony-napi aszencziót az új tanév elejére, Mária napjára tették át. A zár-ünnepélyen az érdekelte szülők közül igen sokan vettek részt, hogy a tanárok szájból közvetlenül hallhassák gyermekeik évi sáfárkodásának eredményét. Az érdemsorozat felolvasását Te-deummal egybekötött isteni tisztelet előzte meg a Ferenczrendiek nagytemplomában, hol a fő-gimnazium, tanítóképzede és ezzel kapcsolatos gyakorló-elemi iskola növendékei tanáraikkal együtt megjelentek. A szent misét Bándi Vazul főgimnaziumi igazgató mondta, minék megtörténte után a tanulók az illető tanítézetekbe vonultak fel, kiknek a tanulási eredmény felolvasatván, a nagyobb rész örömmel térhetett vissza szülői körébe, míg a 350 tanulónak 10 százaléka dobogó szívvvel hagyta el a muzsák falait, félve attól, hogy odahaza „tűzes-nyelvek” fognak fejükre szállani a lustaságból származott sok szekundának miatta. Többen a szorgalmas fiúk közül szép ajándékokkal láttattak el a mi buzdításul szolgálhatna sok rest tanulónak, a kik nem gondolnak sem a saját jövőjükkel, sem a szülői áldozattal. Ugyanekkor ülte meg a somlyói Szent Péterről nevezett egyházmegye véd-szentjének ünnepét, melyen a vidékről igen sokan vettek részt. Alkalmi szent beszédet Koródi Berárd szerzetes atya, tanítóképezede tanár tartott, a mely beltartalmával és az előadás szabatoságával mély benyomást keltezt a hívek lelkében. Az ünnepélyes szent misét Bálint Lázár csikszentmiklósi plebánus mondta fényes segédlettel, mit Kaszay Lajos új plebánus vendég-szerető házában fényes ebéd követelt, a melyen a kerületi papság nagy része, számos tisztelője és barátja vett részt és szellems toásztokban fejezték ki szerencse kívánatukat a nyáj új pástora és a ház úgazdájával szemben.

Főispán változás. Ő ca. 66 ap. kir. Felsége gróf Haller János udvarhelymegyei főispánt ez állásáról saját kérelmére legkegyelmesebben felmenteni és helyettes dr. Hollaki Arthur Hunyadvármegye alispánját főispánná kinevezni kegyeskedett. Gróf Haller János már csak volt főispánnak vármegyéjéből kibucszása alkalmából Udvarhelymegye színe java 150 teritökü bankettet rendezett, melyen nem volt határa a jelen voltak a távozó főispán irányában megnyilatkozott ragaszkodásának és tiszteletének, nem volt száma azon felköszöntőknek, melyek mindegyikében a távozó főispán hazafias és közérdekű valamennyi cselekménye és főispáni idvös munkálása elismerést nem nyert volna. — Az új főispán, dr. Hollaki Arthur ünnepélyes beiktatása jul. 6-án lesz a megyeház dísztermében, melyre az előkészületek javában folynak.

Nagy idők tanuja. György János 46-as honvéd, ki mint 18 éves ifju küzdötté végig a szabadságharcot, folyó hó 26-án elhunyt Csik-Csatószezen.

Julialis. Rancz János elnöklele alatt alakult rendező bizottság a csik-szentdomokosi pástortörökben felállítandó „Báthori emlék” jávára Csik-Karcsfalván e hó 9-én délután kedvező idő esetén a „Nyíren” kedvezőtlen idő esetén a község háza nagytermében sártörő nyári mulatságot rendez, mely iránt már most nagy az érdeklődés. A kivonulás a Nyíren délután 1 órakor lesz, este a bevoulás után pedig táncz a község házában. A nemes ezél érdeke kívánná a mulatság minél nagyobb sikerét.

Gábor Áron emlékezte. Ötven esztendeje lesz július 2-án annak a gyászos emlékü napnak, mikor Gábor Áron, a székely ágynhős hazaszerető lelke a csatamezőn elszállott. Bajtársai a lángelkü heroszt még az ötközött folyama alatt eltemették az eresztvényi temetőbe; a hálás nemzedék pedig sok esztendő multával díszes tracht-ozsloppal jelölte meg az elvázott hős emléket. S a kegyelet minden esztendőben elzárándokol ezen a napon s a hazafias érzes könyeket szentelt a porladozó hamvakat borító sirdomb mellett. Junius 2-án mindezen esztendőben szép ünnepély szokott lefolyni Gábor Áron sirjánál: a „Ritkán belőli 1849/49-ik honvédegyelet” megaggott bajnokai szokták ezeket a kegyeletes gyászünnepélyeket rendezni az elesett hős székely bajtárs emlékére. Az idén ezt a gyászünnepélyt nem július 2-án, hanem kivételesen július 3-én, (hétfőn) délután 3 órakor tartották meg, melyen igen nagy számu közönség vett részt.

Megbokrosodott lovak. Mult hó 30-án est őrökben Csik-Somlyóról sebes vágatással jött egy kocsi, melyen két kiaszony és két gyermek ült, városunk felé. A Székutjá-

nak innessé végén, a lejtőn a lovak megbokrosodtak s elragadták a kocsit, eközben a kocsi ketté szakadt, a kocsiiban ülő hölgyek vésélyesen megérsültek, a gyermekeknek azonban semmi bajuk sem történt.

Éjjeli támadók. Szűke Dénes csik-csatószezi lakos esti 10 óra tájban nyugodtan sétált hazafelé, mikor is Péter András és Sas Ferencz odaváló lakosok megtámadták s miközben Péter András egy darab fával ütlegelte. Sas Ferencz zsebkésével több helyen veszedelmesen összezurkálta. Tettesek a csendőrök előtt a cselekmény elkövetését beismerték, de elfogadható okát adni nem tudták.

Betörés. Tánczos Ádám (Istók) éjjeli 2 óra tájban Tánczos Istvánné, szül. Kelemen Virág lakásába Csik-Szentkirályon betört, de ott, a helyett, hogy lopni szándékozott volna, egy lapátot felragadván, azzal oly súlyos csapásokat mért az ágyában fekvő asszonyra, hogy rajta veszélyes sebeket ejtett. A csendőröktől kikérdezettvén azt adja elő, hogy ittas volt s maga sem tudta mit csinál.

Végzetes gondatlanság. Pál Borbála gyimes közeploki lakos Tamás Péterhez ment, hogy annak gyapjufésülő gépjén gyapját fésülje. Nem értvén azonban hozzá, oly szerencsétlenül kezelte a gépet, hogy a kerék jobb kezét bekapta s 3 ujját leszakította.

Véres verekedés. Kósa Imre csik-szentmiklósi lakos a Szalonka nevű havason jöszeszóalkozott valami fölött Ambrus Ignác-czal a kezében levő fejszével vagy késtzer hozzá vágott. Ez apját hívá segítségül, most már ketten támadtak rá Kósára s azt több helyen gyengén meg is sebesítették. Az esetenk azonban súlyos következmény lett, mivel Kósa látva, hogy támadói a további bántalmazással nem hagyják fel, a nála levő fejszéval egy főbe vágta Ambrus Jánost, hogy az orvosi látlelet szerint a seb valószínűleg halálos kimennetű lesz. Kósa ez után a csendőrségnél önként jelentkezett.

Sertésvész fellépése. Sertés állományunknak eme veszedelme ismét felütötte a fejét megyénkben is. Bárha szorványosan is de itt-ott megye szerte fordulnak elő megbetegedési esetek; azonban Gyergyó szentmiklós községben a veszedelmes baj rohamosan terjed s a hatóság által konstatalva lett a járvány föllépte. A folytonos száraz idő és a vízhiány is nagyban hozzá járul az epidémia terjedéséhez, minek megakadályozására az eddig publikált óvrendszabályok úgy látszik igen kevés, vagy épen semmi hatályal nem bírnak.

Új távirtda hivatal. Biztos kutforrásból vett értesülés szerint a kolozvári posta és távirtda igazgatóság Csik-Karcsfalván a távirtda hivatalt a közelebbi napokban berendezeti s a közforgalomnak átadja, miáltal a felcsiki közönség régi ohajtásának elég fog tétetni.

Falb Rudolf időjóslata. Az időjóslásairól híressé vált német professzor, Falb Rudolf az esztendő második felére is megjósolta az időjárását, miből gazdáink, kik hisznek eme jóslatokban, mezei munkájukat beoszthatják úgy, hogy kárt ne szenvedjenek a gabona és takarmányban. Falb szerint ugyanis július első harmada száraz; a második harmadában némely nap eső leszén, míg a holnap végén folytonos eső lesz a nélkül, hogy valami nagy zápor esnék. Vihar júliusban nem igen lesz. Augusztus első felében sok eső lesz, de a hónap második fele ismét száraz. Szeptember végig száraz lesz. Elsőrendű kritikus napokat jósol július 22, augusztus 21, szeptember 19. és október 18. napjaira, de hogy minő veszedelmet fognak hozni az emberekre azok a kritikus napok, arról Falb ur bölcsen hallgat.

Katonai szállítások. A marosvásárhelyi kerek és iparkamara tudatja, hogy a cs. és kir. közös hadseregbeli csapatok élelmebeli szükségletének ajánlati tárgyalás utján való biztosítása iránt hirdetményt bocsájtott ki, és pedig: 1899. év szeptember hó 1-től 1900. évi augusztus hó 31-ig terjedő időszakra: szén, alom-szalma, ágy-szalma és tűzifa szükségletekre. Az ajánlati tárgyalás tartatik 1899. júliusban N.-Szebenben, 1899. jul. 12-13-án. — Brassóban, 1899. jul. 10-én. Gyulafehérvárt, 1899. jul. 5-én. Kolozsvárt. A pályázati feltételek a kamarai irodában megtekinthetők.

Fixetéseképtelenségek. A marosvásárhelyi kereskedelmi és iparkamara az érdekeltek tudomására hozza, hogy a bukaresti konzulátus értesítése szerint a következő kereskedők jutottak csödbe: R. S. Arisoha, Costica Iliescu. P. N. Emanil, B. Haszkel, Georgehe Stoicescu és N. Michelsohn L. Rottmann kereskedők.

— A Magyar Hirlap július elején új félvétet nyit meg. A tízenhatszadikát. Jog, törvény és igazság volt eddig a harmas jelző, a melyért küzdött. E szent háromság uralomra jutásáért harcolt fennállása óta. Ezentúl pedig fő feladata lesz az ellenőrzés. Hogyan hajlják végre mindazt, a mi e harmas jelzőhöz tartozik. Ezt tartja szemmel szakadatlanul Egyetlen mozgató erő kormányozza a Magyar Hirlapot. A közérdek. Min-ten a közügyért. Igazságot a legkisebbnek is. Ez a Magyar Hirlap lelkes törekvése. Ezzel segít minden nemes ügyet. Sem pártnak, sem hatalom, niacsan befolyása a Magyar Hirlapra, melynek elejétől fogva Fenyő Sándor a szerkesztője. Ebben is há maradt önmagához. A művelt középosztályra támaszkodik. Főképen annak a lelkéhez szól. Magyar szempontból s há hazafiúsággal. Lankadatlanul és osztatlanul. Politikai információi a legalaposabbak. Szépirodalmi része elsőrangú. Hírszolgáltatása pontos és kitűnő. Mindezt bőven és változatosan adja a Magyar Hirlap. Többel kedvesedik közönségének minden más hírlapnál. A legkiválóbb írói erők sorakoznak szerkesztője köré. Sok érdekes rovata közt állandóan szentel egyet a humornak, a vidámságnak. Ez a közkedveltség „Társaság” rovat. A tisztviselőket, a hivatalnok, mind ügyökkel a Magyar Hirlapot keresik fel. Külön rovatot szentel nekik a lap. Jogos panaszaikat közli. Azok orvoslását kürgeli, kivívja. S mindezek-n kívül a kedvezményes és különös előnyök egész sorozatát biztosítja előfizetőinek. Jókai Mór, a legnagyobb magyar író, most az új félvétben gyönyörű hosszabb elbeszélést kezd meg a Magyar Hirlapban. Az új félvétben kapják meg az előfizetők a díszes Albumot is. Tízjelen ingyen, mint rendszeres. Tulajdoni remek új regényét, a mely most folyik a lapban. az új előfizetőkhez külön levonatban juttatja el a kiadóhivatal. A Magyar Szalon című pompás szépirodalmi folyóiratot jóval olcsóbban kapják a Magyar Hirlap előfizetői Épp így a Kis Világ című képes gyermek-lapot, s a díszes Francia Divatlapot, mely feltűnést kelt mindenfelé. A Magyar Hirlap előfizetési ára negyedévre 3 ft 50 kr., egy óra 1 ft 20 kr. Előfizetni bármely naptól kezdve lehet. A kiadóhivatal s a szerkesztőség az V. ker. Honvéd utca 4. szám alatt van.

— Az Akropoliszról, az építőművészet legnagyobb remekének színhelyéről készült legújabb felvételek birtokába jutott most a magyar közönség. Három templomot építetett itt Perikles, a Parthenont, minden épületek közt a leg-tökéletesebbet, mely valaha a föld hátán állott, az Erechtheiont és a várba vezető Propylaiákat. A Parthenon főlépcsős csarnoka ma rom, de romjaiban is legnagyobb alkotása az emberi tevékenységnek. Remek dór oszlopai több darab-ból zannak összeróva, de oly simán, hogy észre sem lehetett venni a toldásokat. Ma, mióta a török löporraktárnak használták, felrobbant a csarnok, oszlopai egy része darabokban hever szerte-szét, de a még álló oszlopok összeróva oly pontos, hogy találkozáskor, vonalába a leg-finomabb angol tü hegye sem hatolhat be. Állítólag vízzel csiszolták ily simára össze. — Az építő művészet legnagyobb diadalát aratta e műben, de a legnagyobb számítások árán jutott hozzá. Oly megmondottan, a művészeti hatás anyai fogásával építették, mint eddig egy épületet sem. Képcsői bossztengelyük irányában domborúak, annyira hogy ha valaki a hosszú lépcső egyik végén megáll, a másik végétől csak térdig látszik meg. Miért? — Mert a hosszú sík vonal homorúnak tetszik; azért a görbögők domborúnak faragták a lépcsőket, hogy épen egyenesnek lássanak. Az épület pompás képei a „Nagy Képes Világtörténet”-ben jelentek meg, melynek 31-ik füzeté e héten látott napvilágot. A 12 kötetre tervezett nagy munkát Marczali Henrik egyet, tanár szerkeszti, s a legkiválóbb magyar szakemberek írják. A II. kötet, mely a görögök történetéről szól, Gyomlay Gyula nevével honolokán. Egy kötet ár 8 ft. Egy füzeté 30 kr. Kapható a kiadónál (Révai Testvérek Budapest, VIII., Üllői-ut 18.) és bármely hazmi könyvkereskedésben.

— Eladó liqueur gyár. Kolozs-várt 1839. óta fennálló, jó hírnevű liqueur-, rum- és pudes gyár czéggel és gyártási rendszerrel együtt szabad kézből eladó. (Czím e lap kiadóhivatalában megtudható.)

KÖZGAZDASÁG és IPAR
A székely iparkamara közgyűlése.

Junius hó 28-án délután tartotta meg a marosvásárhelyi kereskedelmi és iparkamara a szokásos nyári szűnet előtt utolsó teljes ülését. E nagyon érdekes gyűlésen, melyen a tagok szokás szerint szép számmal jelentek meg, Tauszig B. Hugó kir. tanácsos elnökölt.

Gyűlés elején mindjárt szomorú kötelesség teljesítésébe fogott bejelentvén, hogy Hegedűs Sándor kereskedelemügyi miniszter anyja Kolozs-várt meghalt s ezen szomorú alkalomból rész-vét feliratot küldött a miniszterhez a kamara nevében. Az elnöki közlések során örömmel vé-tetett tudomásul, hogy a kereskedelemügyi mi-niszter nagy beczoni fedéleserép készítőházi-ípa-rosoknak egy agyag gyári gépet adományozott, hogy az elnökség a királyi Ö Felsége olajfestésű képét múlt év deczember 17-én a teljes állástól nyert megbízás folytán már megrendelte, és a Kossuth szobor junius 11-én tartott leleplezési

ünnepségén a kamara testületileg jelent még és helyeztet kozorut a szoborra. Elénk érdeklődést kellett még az Erdélyrészi Kárpát Egyesület azon értesítése, hogy a Budapestre szállítandó erdélyi ásványvizek részére szállítási kedvezményt sikerült kieszközölni.

A tárgysorozat rendjén bejelentett, hogy a Marosvásárhelyre tervezett gyapju fonó és festő gyár Állami támogatására vonatkozó fel-terjesztésére a kereskedelemügyi miniszter ur a kivánt állami részeseletet nem adhatja meg, de kilátásba helyezte a vállalat segélyezését. Minthogy e gyár biztosítása czéljából az aláírás-ok lolytak, a leirat közöltetik az alapítókkal. Kézdi-Vásárhely város zsebruszkodásról szóló új szabályrendeletének jóváhagyása java-soltatott.

Jelentés tételt a székely fiuk tavaszi el-helyezéséről. Elhelyeztetett 120 ft; legnagyobb része alföldi városokban. A székely iparos alap 3146 ft 58 kr-ra emelkedett. Ezen ügygel kapcsolatosan a székely kivándorlás is szóvá tétetvén az elnökség bejelentette; hogy Tornay Ferencz róm. kath. lelkésznek egy nagyobb sza-lású cikkét, mely a kivándorlás ellen a „Székely Lapok”-ban jelent meg, az Emke maros-tordamegyei és marosvásárhelyi választmányával szövetkezve kinyomatta és a kivándorlás által veszélyeztetett községeknek megfelelő számban megküldötte. Mint örvendetes tény helyeselessel találkozott az elnökség intézkedése, s a teljes állás elismerést szavazott az ügyben buzgólkodóknak, különösen Tornyai Ferencznek a cikk irójának. Egyben felkéretnek a kamara tagjai a kivándorlás lehető akadályozására és ezen tö-rekvéseknek hatáskörükben barátok szerzésére.

Egy felső kereskedelmi iskola 1896. óta huzódó ügye is tárgyalás alá kerülvén a kamara határozatilag kimondotta, hogy Marosvásárhely városal együtt munkálva újabb akciózt indít és fölkeri a város főispánját is közreműködésre, ki az ügy meleg támogatását meg is ígerte.

Nagy vitát provokált Marosvásárhely város tanácsának és rendőrkapitányságának ipartes-tület létesítésére vonatkozó átirata. A kamara tagjai, — egynek kivételével, — mind a létesí-tés mellett foglaltak állást és ki is küldetett a bizottság, melynek az ügy előkészítése tételt feladatánál. Igazán szégyen, hogy még akadnak emberek, kik az ipartestületi működés napnál világosabb előnyeit föl nem fogják és gátot vet-nek a modern iparosok haladásá elé. Az ily emberek közpályán működését lehetetlené kell tenni.

A székely-udvarhelyi föld tanfolyam czél-jaira 50 frtot szavazott meg a kamara. A szék-ely vasutak mielőbb kiépítése tárgyában a ka-mara feliratot intéz a kereskedelemügyi minisz-terhez, s a soka halogatott ügy helyes támoga-tására fölkeri a székelyföldi képviselőket és fő-ispánokat, úgy tünik föl mintha ezen ügy halo-gatása szándékoltatnák, azért fölötte helyre való a kamara sürgetése.

Végül Neumann Áronnak az erdélyi ken-deripar fejlesztése tárgyában a földmivelésügyi miniszterhez és a kamarához beadott kérdésének pártolása kimondatván az érdekes gyűlés véget ért.

KIADÓ LAPTULAJDONOS:

GYÖRGYJAKAB MÁRTON.

HIVATALOS RÉSZ

Szám 7150—899.

II. sz.

Pályázati hirdetés.

A vármegye tulajdonát képező nevelési alap terhére rendszeresített s a jövő iskolai tanúv-re adományozható ösztöndíjakra, valamint a nevezett alpból és a huszár családok tulajdonát képező lóbeszerzési alpból kiosztandó segélypénzek el-nyerésére ezennel pályázatot hirdetek: még pedig:

1. A selmecbányai erdészeti akadémiánál 300 frttal.
2. A budapesti közép ipartanodánál 200 frttal.
3. A siket-nemák kolozsvári intézeténél 2—80 frtos ösztöndíjra.
4. A helybeli és gy-alfalvi gazd. irányu felsőnép- valamint a gy-azentmiklósi polgári fiu-iskolánál rendszeresített 50—60 frtos ösztöndíjból az üresedésben lévőkre

A törvényhatósági bizottság jogerős hatá-rosatai alapján, egy a nevelési, mint a lóbeszer-zési alpnál a segélyezésből kizártnak:

- a) a tanulmányikat már végezt, vagy bár-mely jövedelmező hivatali állásban lévő kérelmesek.
- b) az algnm. és ezzel egyenrangú iskolák továbbá a csiksomlyói tanító-képződe, végül a helybeli és gy-szentmiklósi polgári leányiskolák növendékei.
- c) a vármegye valamelyik községében ille-tőségelt nem bíró, vagy 15 éven túlterjedő távol-lét miatt a törvényhatóság területén illetőségüket vesztett egyének.

Ugyancsak a törvényhatósági bizottság joge-rős határozata alapján a segélyek következő meg-szorításokkal osztatnak.

- a) Ugyancsak azülrök jogosult gyermekei közül csak egy és az is csak egyik alpból se-gélyezhető.

b) Az egyetemre és más felsőbb taníté-setekbe most belépő kérelmesek csak a beiratkozás és felvétel igazolása, a tanulmányikat tovább folytatni szándékozók pedig csak az eddigi jó ered-mény felmutatása esetén segélyeztetnek.

c) Az egyetemek és akadémiák ösztöndíjt, vagy alapítványt nem élvező hallgatói, az ösztön-díjasok és alapítványosokkal szembe előnyben részesülnek.

d) a gimnaziumok felsőbb osztályu tanulói-nak a tandíj erejéig adatik segély, de az alapít-ványosok és az iskola székhelyén lakók ennek is csak felét kapják.

Mind ezeknél fogva folyamadók kötelesek csatlolni:

a) A jó előmenetéről tanuskodó iskolai bi-szonyítványnak és lezkekönyvnek eredetijét, vagy az iskola igazgatósága esetleg a polgári hatóságok arra jogosult közegei által hitessített teljes másolatát.

b) A vármegye területén birt és el nem vesztett illetőségről szóló hatósági bizonyítványt.

c) Az iskolai hatóságnak arról tanuskodó bizonyítványát, hogy a folyamodó, sem ösztöndíjat, sem alapítványt nem élvez.

Ennek elmulasztása ellenkeső vételemread okot d) minthogy továbbá a lóbeszerzési alpból kizárólag csak a volt székely huszár családokból leszármazó jó tanulók segélyezhetők, az érdekelte-kek azt is figyelmeztetjük, hogy kérelmükhöz a családi leszármazást igazoló hiteles bizonyítványt is csatoljanak.

A kellően felszerelt kérelmek az 1—3 pontig felsorolt ösztöndíjak valamint a segély pénzek elnyeréséért is folyó évi augusztus hó 1-éig köz-vetlenül nálam, a 4-ik pont alatti ösztöndíjakért pedig az 1899—1900 tanévi beiratkozások alkalmával az illető iskolák igazgatóihoz annyival inkább benyújtandók, mivel a később beérkező folyamodványok hivatalból fognak visszaütitenni.

Csik-Szeredán, 1899. évi július hó 1-én.

Becze Antal,
alispán.

VERESS SÁNDOR dr.,

megyei tiszti főorvos

orvosi rendelője és fogorvosi műterme
Csik-Szeredában

Nagy Ferencz dr. házában.

Rendes orvosi tanácskozási idő naponta délután 2—3-ig. Fogorvosi és fogműtészeti rendelő idő naponta délelőtt 9—12-ig.

Sz. 465 1899.

Árverési hirdetés.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a csikszeredai kir. bíróság 1898. évi S. p. II. 55/3 sz. végzése következtében Bartha Ignácz ügyvéd által képviselt csik-szentmiklósi róm. kath. egyházmegye javára Miklós Márton csikszépvízi lakos ellen 200 frt s jár. erejéig 1899. évi február hó 17-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 330 frtra becsült ókrök, tehének és lovakból álló ingóságok nyilvános árverésen eladottnak.

Mely árverésnek a csikszeredai kir. bíróság 1898. évi S. p. II. 55/3. számú végzése folytán 200 frt tökéletesebbé tette 1894. évi április hó 1. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 27 frt 16 krban bíróság már megállapított költségek erejéig Csik-Szépvíz Miklós Márton lakásán leendő eszközzésére 1899. évi július hó II. napjának délután 2 óraja határidővel kiüzetik és ahhoz a venni szándékozók ily megfigyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénz fizetés mellett, a legutóbbi ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az előirvendő ingóságokat mások is le és felül foglalták és azokra ki-elégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Csik-Szeredán, 1899. június hó 36-án.

Keresztes Gyula,
kir. bírósági végrehajtó.

267. szám v. 1899.

Hirdetés.

A közigazgatási bizottság az 1899. évi má-jus hó 8-án kelt 569. számú határozatával a sze-reda—tölgyesi törvh. közt 36—40. kmt. szaka-szán levő 47., 48., 49., 51., 52., 53., 54. és 55. sz. hidak építését 9324 frt 97 kr összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munka kivételének biztosítása czéljából az 1899. évi július hó 22-ik napjának d. n. 3 órájára a csikmegyei m. kir. építészeti hiva-tal helyiségében tartandó zárt ajánlati verseny-tárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkát végrehajtásának elvállalására vonatkozó zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

Az ajánlatok az általános feltételekben előírt, az engedélyezett költségösszeg 5%-ának megfelelő bántópenz csatolandó.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó mű-szaki művelet és részletes feltételek a nevezett magy. kir. Államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban, naponként megtekinthetők.

Kelt Csik-Szeredán, 1899. június 30-án.

Csikmegyei m. kir. építészeti hivatal.

Sz. 2920 - 899. ki.

Pályázati hirdetés.

Csikmegye felcsiki járásához tartozó Taplócza nagyközségben a lemondás foly-tán üresedésbe jött jegyzői állásra ezeunel pályázatot hirdetek.

A javadalmazás áll évi 600 frt kész-pénz fizetésből, 25 frt irodai általányból, természetbeni lakásból és a magán mun-kálathoz szabályrendeletileg megszabott díjakból.

Felhívom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy az 1883. I. t. cikk 6. § a értelmében felszerelt pályázati kérvényeiket hozzám 1899. július 13-ikéig annál bizonyosabban adják be, mert a később beérkezők nem fognak figye-lembe vétetni.

A választás Csik-Taplócza község há-zánál folyó évi július hó 15-én d. e. 8 órakor fog megtartatni.

A felcsiki járás főszolgabírója.

Csik-Szeredán, 1899. június 22-én.

Fejér Sándor,
főszolgabíró.

2-3

Sz. 1212—899.

Árverési hirdetés.

Alulírott községi előljáróság által új-ból közhírré tétetik, miszerint a község tulajdonát képező erdőnek „Medves telek” és „Nyilónk” nevű részeiből 1000 darab fenyőfának nyílt árverésen leendő eladása a Nagyméltóságú Föld-mivelésügyi m. kir. miniszterium által engedélyeztetett.

Az árverés Csik-Menaság község há-zánál f. évi július hó 16-án d. e. 9 órakor fog megtartatni.

Kikiáltási ár 2000 frt, mely összeg-nek 10%-át árverezni szándékozók az ár-verés megkezdése előtt letenni tartoznak.

Az árverési feltételek Csik-Menaság község házában a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Csik-Menaság, 1899 június 14-én.

Puskás Lajos, Ferencz Ignác,
körjegyző. k. bíró.

3-3

Sz. 2853 - 899.

Pályázati hirdetés.

Csikmegye felcsiki járásához tartozó Csik-Madaras és Csik-Dánfalva községek-ből, Csik-Dánfalva székhelylyel ujonnan szervezett körjegyzői csoportban, a jegyzői állásra ezennel pályázatot hirdetek.

A javadalmazás áll évi 400 frt fizetés, természetbeni lakás, vagy annak megfele-lő lakbér a szűkség és iroda általány és a magán munkálathoz szabályrendeleti-leg megállapított díjakból.

Felhívom mindazokat kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy az 1883. évi I. t.-cz. 6. §-a értelmében felszerelt pályázati kérvényeiket hozzám az 1899. év július hó 20-áig annál bizonyosabban adják be, mert a később érkezők nem fognak figye-lembe vétetni.

A választás Csik-Dánfalva község házában f. év július hó 22-én d. e. 8 órakor fog megtartatni

Felcsiki járás főszolgabírója.

Csik-Szeredán, 1899. év július hó 1-én.

Fejér Sándor,
főszolgabíró.

1-3